

Byerne, navnlig i Kjøbenhavn, bringes tilbage til de Kommuner, hvor de ere fødte, eller, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) tidt har udtalt sig, naar de ved deres Arbejde have skaffet en Mængde Millioner til Veie, have bragt en stor Skatteevne til Stede, skulde de drives ud i de fattige Kommuner. Man behøver kun at gjøre et ganske lille Regnestykke for at bevise det. Men jeg indrømmer, at Kjøbstadkommunerne i den senere Tid have holdt Spørgsmaalet tilbage, det har ikke været saa stærkt fremtrædende, som det var for en Del Aar tilbage. Da man behandlede Spørgsmaalene i dette Thing, blev det godtgjort, at vel have Kjøbstadkommunerne efter Folketallet flere Individer, der bleve forjærkede, end Landkommunerne, men naar man tog Hensyn til Skatteevnen, kunde det Modsatte siges, saa var det Landkommunerne, der vare de mest bebyrdede. Jeg tilstaaer, at jeg ikke rigtig forstaaer, at Landboerne, der ideligt klage over, at Kommunernes Udgifter stige i en betydelig Grad, dog kunde tænkes samtidig at skulle kunne overtage en hel Mængde Mere af Fattigvæsenet end nu; thi det vil faktisk blive Tilfældet, det er let at beregne, man behøver kun at bruge smaa Tal dertil. Det er jo saa, at Kjøbstadkommunerne ikke ere billigere og retfærdigere end de andre. Skal man have længere Tid til at vinde Forsørgelsesret, 10—15 Aar, saa ere Individerne, naar de ere begyndte at blive trængende, have stiftet stor Familie, og naar deres Arbeidskraft er taget af, ikke bedre end andre Mennesker, og saa er det, at de blive bortvist til den Kommune, hvor de, jeg vil ikke sige, ere udvandrede fra, men hvor de tilfældig høre hjemme. Jeg kan altsaa paa ingen Maade godtgjende den gamle Anskuelse, der tidligere har været gjort gjældende, at Fødselsstedet skal være det Sted, man skal være stavnshunden til, og man kan ikke erhverve sig andet fast Ophold end det Sted, hvor man er født, i det Mindste ikke uden efter et meget langt Ophold. Jeg tror, det vilde blive meget uretfærdigt. Saa mener man at være kommen ind paa en ny Tanke. Man har nemlig ment at kunne gaa en anden Veie. Man kunde vel sige, at den Paagjældende kunde blive i vedkommende Opholdskommune, men skulde da have Forsørgelse fra sit Forsørgelsessted. Det er jo ogsaa en gammel Tanke, men den er man meget fra her og ogsaa i de fleste andre Lande, hvor den har været oppe; man har gjort det, fordi man har frygtet — jeg taler her om Forholdene i Danmark — for at det skulde føre for vidt. Naar

f. Ex. en Familie bliver trængende i Kjøbenhavn, og Opholdskommunen paa Landet er et Sted, hvor de ere vant til at leve tarveligt, vil det Beløb, denne skulde give til Kommunen i Kjøbenhavn, blive temmelig stort. Man har frygtet for, at naar Kommunerne ikke vilde spare, men være meget ligegyldige med, hvor meget det kostede, at Fattigbyrden derved vilde stige i en uforholdsmæssig Grad. Jeg skal ikke komme videre ind paa det, men det er den Frygt, der tidligere har været fremme, og jeg tror ikke, den er ubegrundet. Man har dernæst sagt, at Opholdskommunen skulde bære Noget af Byrden, forsaavidt Vedkommende havde opholdt sig nogle Aar i Kommunen. Det lyder meget smukt, men forsaavidt man skal have en bestemt Tidsfrist for at naae dertil, og den Paagjældende muligvis til den Tid skal sendes hjem, bliver Forholdet det samme. Man tager ikke den lille Byrde, naar man kan undgaa den, og jeg tror, det vilde skaffe en Mængde Afregninger og forville Forholdet, hvorfor det næppe er anbefalelsesværdigt. Uagtet Alle have været mod mig med Hensyn til Forsørgelsesstedet — jeg maa dog undtage et enkelt Medlem, nemlig det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) — saa paastaar jeg endnu, indtil man med bestemt Data godtgjør for mig, at min Opfattelse er urigtig, at jo kortere Opholdsfristen er, des lettere bliver det overfor Kommunerne og des humanere overfor Indvidet, og det lader jeg mig ikke afsplittere. Det kan være meget smukt at tale om, at man har den Opfattelse, at man frygter for det og det, men det er ikke noget Bevis. Man har ogsaa talt om, at dersom man gik til et kortere Aaremaal, f. Ex. 1 eller 2 Aar, kunde man tænke sig, at ved Kanal-, Jernbaneanlæg o. l. Kanalarbejdere, Havnearbejdere, Jernbanearbejdere, altsaa en hel Mængde Arbejdere kom til det vedkommende Sted. Jeg har selvfølgelig ikke været blind derved, men jeg er noget tilbøjelig til at tro, at man noget overdriver dette Spørgsmaal. Til saadanne større Arbejder kommer der i Reglen en Del ugifte unge Mennesker, og Saa af dem vinde Domicil eller Forsørgelse paa det Sted, og der er ogsaa en Del gifte Arbejdere, som beholde deres gamle Domicil, idet de ikke tage deres Familie med til Stedet. Det kan imidlertid godt være — det benægter jeg ikke — at saadanne Arbejder i visse Tilfælde kunne føre til, at der kommer til at bo flere fattige Folk paa det paagjældende Sted; men det er jo ofte ogsaa jaaledes, at en Kommune, som faar et Jernbaneanlæg, en Havn eller noget Uag-